ഓണാട്ടുകരയിലെ അമ്മ ദൈവങ്ങൾ

ഊ്യ.ഞ.ഞമഷലവെ
അഒൈരശമലേ ജ്ജ്യീളലഒൈ്യ
ഉലുമ്യോലിേ ീള ങമഹമ്യമഹമാ
ച.ട.ട ജീഹഹലഴല
ജമിറമഹമാ ,ഗല്യമഹമ

മറ്റേതു പ്രദേശവും പോലെ ഒന്നായിരിക്കെ തന്നെ പലമകളെ ആശ്ലേഷിക്കുന്ന ഇടമാണ് കൊച്ചു കേരളവും. മൂന്നരക്കോടി ജനത സംസാരിക്കുന്ന മലയാളത്തിന് പ്രാദേശികമായുള്ള ഭാഷണഭേദങ്ങൾ തന്നെ ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു ്. ആറു മലയാളിക്ക് നൂറ് മലയാളം എന്നൊരു പ്രയോഗം തന്നെയു ല്ലോ. ഭാഷണ, ഭക്ഷണ വൈവിധ്യങ്ങളിലെ പോലെ തന്നെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും പ്രാദേശികമായ കയ്യൊപ്പുകൾ പതിഞ്ഞിട്ടു ്. കാലം ഏറെ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടു കിലും അവയ്ക്കൊക്കെ ഒരു പരിധിവരെ വഴങ്ങിക്കൊടുത്തുകൊ ് വഴങ്ങും സ്ഥിരത നിലനിർത്തുന്ന അനുഷ്ഠാനകലകൾ അതാത് പ്രദേശങ്ങളുടെ തനിമ തങ്ങളിൽ നിന്ന് ചോർന്നുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. മധ്യതിരുവിതാം കൂറിലെ ഓണാട്ടുകര പ്രദേശത്ത് നിലനിന്നുപോരുന്ന ജീവതനൃത്തം, ഓണാട്ടുകരയ്ക്കു പറത്ത് അധികം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാത്ത ഒരു കാർഷികാധിഷ്ടിത അനുഷ്ഠാന കലാരൂപമാണ്. വടക്ക് തെയ്യം പോലെയോ തൃശ്ശൂർ പുലികളി പോലെയോ മധ്യ, തെക്കൻ തിരുവിതാകൂറിലെ കുത്തിയോട്ടം പോലെ ഒന്നും അധികം പഠനവിധേയമായിട്ടുള്ള കലാരൂപമല്ല ജീവത നൃത്തം. ഓണാട്ടുകരയുടെ മാത്രം എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഈ അനുഷ്ഠാന നൃത്തരൂപം ഒട്ടേറെ സവിശേഷതകളാൽ ശ്രദ്ധേയ മാണ്.

ഓണാട്ടുകര കാർഷിക ഭൂമിക

ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം ജില്ലകളിലായി വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് ഓണാട്ടുകര. മാവേലിക്കര, കാർത്തികപ്പള്ളി താലൂക്കുകളും, കരുനാഗപ്പള്ളി, കുന്നത്തൂർ താലൂക്കുകളിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തീരദേശ മേഖലയാണ് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി ഓണാട്ടുകര, കേരളത്തിലെ 13 കാർഷിക കാലാവസ്ഥാ മേഖലകളിൽ ഒന്നാണിത്. കിഴക്ക് ഇടനാടിനും തെക്ക് അഷ്ടമുടിക്കായലിനും

വടക്ക് തൃക്കുന്നപ്പുഴയ്ക്കും പടിഞ്ഞാറ് അറബിക്കടലിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഈ ഭൂപ്രദേശം കാർഷിക വിളകളുടെ വൈവിദ്ധ്യങ്ങൾക്കും വിവിധ കാർഷിക വൃത്തികൾക്കും വിഖ്യാതമാണ്. ഏകദേശം 71059 ഹെക്ടർ സ്ഥലത്തായി വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന കാർഷികാധിഷ്ഠിത സാംസ്കാരിക ആവാസമേഖലയാണ് ഓണാട്ടുകര. ആഴിക്കും പൊഴിക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു പ്രദേശമെന്നിതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

പുരയിടം, തറ, കുളം, ക ം എന്നിങ്ങനെ നാലായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതാണ് ഓണാട്ടുകരയുടെ ഭൂപ്രകൃതി, പുരയിടം എന്നാൽ നിരന്ന പ്രദേശം തന്നെ. അതിൽ അല്പം താഴ്ചയുളള ഭാഗമാണ് തറ. എല്ലാ വീടുകളിലും കുളവും സാധാരണമായിരുന്നു. ഇവയ്ക്ക് പുറമേയാണ് നെൽകൃഷിയും ഇടവിളയായി എള്ള്, മുതിര, പയർ എന്നിവയും കൃഷി ചെയ്തിരുന്ന വിരിപ്പുക ങ്ങൾ. കാവും കുളവും ഓണാട്ടുകരയുടെ അവിഭാജ്യ ഘടകം തന്നെയായിരുന്നു. പഴയ കുടുംബങ്ങളിലെല്ലാം വെച്ചാരാധനയുള്ള കാവുകളും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള കുളങ്ങളും ഉ ായിരുന്നു. ഇവയുടെ സംരക്ഷണമാകട്ടെ ഓണാട്ടുകരക്കാരുടെ വിശ്വാസവും ആരാധനാക്രമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. സവിശേഷമായ കാർഷിക സംസ്ക്കാരവും ഇവയുടെ സംരക്ഷണത്തിന് മറ്റൊരു കാരണമായി ഭവിച്ചു. 'കാവ് തീ ിയാൽ കുളം നശിക്കും' എന്നിങ്ങനെ ജലസംരക്ഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരിസ്ഥിതി ബോധവും ഓണാട്ടുകരയിലെ പൂർവ്വികരിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ഇരുപ്പൂ നെല്ലും ഒരുപ്പൂ എള്ളും ഇതിനിടയിൽ തരാതരം പോലെ എള്ളും മുതിരയും പയറുമൊക്കെ കൃഷി ചെയ്തിരുന്ന വിരിപ്പുക ങ്ങൾ ഓണാട്ടുകരയുടെ മാത്രം സവിശേഷതയായിരുന്നു.

ഓണാട്ടുകരയിലെ വിരിപ്പുക ങ്ങളിൽ നിന്ന് വിളയിച്ചെടുത്ത എള്ളിൽ നിന്നും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന എള്ളെണ്ണ ഔഷധഗുണത്തിലും മുന്നിലായിരുന്നു. ഓണാട്ടുകരയിലെ കാർഷിക വൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ നാട്ടാചാരങ്ങളും നിലനിന്നിരുന്നു. മീനം 27 നുള്ള വിത്തിടീൽ, നിലം വരിച്ചൽ, ഇരുപത്തയെട്ടാം ഉച്ചാരം, കരിവള്ളി, നിറ, സംക്രാന്തി, ചന്തകെട്ടി താമസിക്കുക, എന്നിവയെല്ലാം ഈ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായിരുന്നു. സമ്പന്നമായ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിൽ വിവിധ മത വിഭാഗങ്ങൾ പുലർത്തിയ സ്വാധീനതയിലൂടെ രൂപപ്പെട്ടതാണ് ഓണാട്ടുകരയുടെ സംസ്കാരം. കാർഷിക വൃത്തിയിൽ അധിഷ്ടിതമായ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ആരാധാനാക്രമങ്ങൾ കൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു രൂപം പ്രാപിച്ചതായിരിക്കുമല്ലോ.ഓണാട്ടുകരയിലെ വിവിധ ആരാധനാക്രമങ്ങളും ഉത്സവ

ചടങ്ങുകളും കാർഷിക വിളവെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൊയ്തുകഴിഞ്ഞ ക ങ്ങളിൽ നട ക്കുന്ന കാക്കാരിശ്ശിനാടകവും ഓച്ചിറക്കളി പോലെയുള്ള സമരോത്സവങ്ങളും എട്ടുക ം ഉരുളിച്ച പോലെയുള്ള ചടങ്ങുകളുമെല്ലാം ഓണാട്ടുകരയുടെ കാർഷികാധിഷ്ടിത സമൂഹത്തിന്റെ ആരാധനാ ക്രമങ്ങളെ തന്നെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എല്ലാവർഷവും മിഥുനമാസം ഒന്നും ര ും തീയതികളിൽ ഓച്ചിറ പടനിലത്ത് അൻപത്തിര ് കരക്കാരുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ നടത്തുന്ന ഓച്ചിറക്കളി ഒരു ആയോധനപാരമ്പര്യത്തിന്റെ സ്മരണ ഉണർത്തൽ കൂടിയാണ്. ഓണാട്ടുകരയുടെ എറ്റവും വലിയ സവിശേഷതയാണ് പടനിലങ്ങൾ. വീരാരാധനയുടെ ഭാഗമായ ഒരു അനുഷ്ഠാനമെന്ന നിലയിൽ ഇന്നും ഓച്ചിറ പടനിലവും ഓച്ചിറക്കളിയും നിലനിൽക്കുന്നു. ലക്ഷണയിൽ പണിക്കൻമാർക്ക് ഓണാട്ടുകരയിൽ നൂറ്റിയെട്ടു കളരികൾ ഉ ായിരുന്നതായി അനുമാനിക്കുന്നു. ക ിയൂർ, ഓച്ചിറ. ചക്കുവള്ളി, പള്ളി ക്കൽ, ചെറിയനാട്, പാലമേൽ, ഭരണിക്കാവ്, എന്നിവിടങ്ങളിൽ പടനിലങ്ങൾ ഉ ായിരുന്നതായി പറയ പ്പെടുന്നു. ക ിയൂർമറ്റംപടപ്പാട്ട് എന്ന കൃതി ഈ പടപാരമ്പര്യത്തിന് തെളിവാകുന്നു.

ഓണാട്ടുകരയുടെ കാർഷിക സംസ്കൃതിയുമായി ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങാണ് ജീവത എഴുന്നള്ളത്ത്. ഓണാട്ടുകരയിലെ വിളവെടുപ്പ് ഉത്സവം എന്നുവേണം പറയ്ക്ക് എഴുന്നള്ള ത്തിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ. ഒന്നാംകൃഷി വിളവെടുപ്പിനു ശേഷം സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്ന മക്കളെ കാണാൻ അമ്മദൈവങ്ങൾ ജീവത എന്ന പല്ലക്കിലേറി വീടുകളിലെത്തുന്നു. വിളവെടുപ്പിന്റെ ഒരു വിഹിതം കാണിക്കയായി സ്വീകരിച്ച് മനം നിറഞ്ഞ ഗ്രാമദേവത ആനന്ദനൃത്തം നടത്തി ഭക്തരെ അനു ഗ്രഹിച്ച് തിരിച്ചുപോകുന്നു. അൻപൊലി, അരീപ്പറ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചടങ്ങുകളും ഇതിന്റെ ഭാഗമാ ണ്.

കാർഷിക സമ്പത്ത് വ്യവസ്ഥയുടെ ഗതകാലസ്മരണകൾ പുതുക്കുന്ന ഒരു അനുഷ്ഠാനകല യാണ് ജീവത എഴുന്നള്ളത്ത്. കാർഷിക സംസ്കാരം പൊതുവേ സ്ത്രീ ആരാധാനാ കേന്ദ്രീകൃതമാ ണെന്ന് വിവിധ സംസ്കാര പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഓണാട്ടുകരയിലെ കാർഷിക സംസ്കാരവു മായി ബന്ധപ്പെട്ട പറയെഴുന്നള്ളിപ്പ് ചടങ്ങിലും, ജീവത എന്നറിയപ്പെടുന്ന പല്ലക് മാതൃകയിലുള്ള ദേവ വാഹനത്തിൽ എഴുന്നള്ളുന്നത് പ്രധാനമായും അമ്മ ദൈവങ്ങളാണ്. ലോകത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത ഇട

ങ്ങളിൽ കാർഷിക സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധങ്ങളായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

ഓണാട്ടുകര സവിശേഷമായ ഒരു കാർഷികാധിഷ്ഠിത ഭൂപ്രദേശമാണ്. ഇരുപ്പു നെല്ലും, ഒരുപ്പൂ എള്ളും, ഇടവിളയായി മുതിരയും, പയറുമൊക്കെ വിളഞ്ഞിരുന്ന വിരുപ്പു ക ങ്ങളും, കാവും തറയും കളരിയും എണ്ണമറ്റ ഗ്രാമദേവതകളും കാവൽ നിൽക്കുന്ന കാർഷിക സമൃദ്ധമായ പ്രദേശം. നാഗാരാധനയും അമ്മ ദൈവങ്ങളും ഓണാട്ടുകരക്കാരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. പറയ്ക്കെഴുന്നള്ളിപ്പും, തേരും കുതിരയും കുതിരച്ചുവട്ടിൽ കഞ്ഞിയും കെട്ടുകാഴ്ചകളും, വലിയകുരുതിയും സർപ്പംതുള്ളലും കുത്തിയോട്ടവും സിരകളിൽ ആവാഹിച്ച കരകൾ. കരകൾക്ക് കാവലാളായി അമ്മ ദൈവങ്ങൾ. ജീവതയിൽ കരയായ കരകളിലെ വീടുകൾ തോറും എഴുന്നള്ളി നിറപറ സ്വീകരിച്ച് മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച് ആനന്ദനൃത്തം ചവുട്ടി മടങ്ങുന്ന അമ്മ ദൈവങ്ങൾ ഓണാട്ടുകരക്കാർക്കുമാത്രം സ്വന്തം.

കൊയ്ത്തുകഴിയുന്നതോടെയാണ് ഓണാട്ടുകരയിലെ ദൈവങ്ങളുടെ ഉത്സവകാലം ആരംഭിക്കുന്നത്. മകര ഭരണി മുതൽ ഇടവം ഒന്നു വരെയാണ് ഓണാട്ടുകരയിൽ ഭഗവതി പറകളുടെ കാലം. ധനു മാസത്തിൽ പറയെടുപ്പ് തുടങ്ങുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളും അപൂർവ്വമായി ഉ ്. മകര കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞ് അറകളും മറ്റും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ദേവിമാർ ഭക്തരെ സന്ദർശിച്ച് സംതൃപ്തരായി മടങ്ങുന്നു. ഓരോ ഗ്രാമക്ഷേത്രത്തിന്റെയും പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന കരകളിലെ ജനങ്ങൾ വിളവിന്റെ ഒരു പങ് തങ്ങളുടെ സമ്പൽ സമൃദ്ധിക്ക് കാരണഭൂതരായ ദേവതകൾക്ക് ഒരുക്കി വെയ്ക്കുന്നു. വിളവിന്റെ ഒരു വിഹിതം പറ്റുന്ന ഗ്രാദേവതകൾ മനം നിറഞ്ഞ് ആനന്ദ നൃത്തം ചവുട്ടി അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു മടങ്ങുന്നു. ഇതിനു പിന്നിൽ ഒരു കർഷക സമ്പത്ത് വ്യവസ്ഥകൂടി മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിലെ വരുന്നാ ത്തെ നിത്യനിദാനത്തിനുള്ള വരുമാനം ഒരു കാലത്ത് ഈ പറയ്ക്കെഴുന്നള്ളിപ്പിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന നെല്ലായിരുന്നു.

ര ും മൂന്നും ദിവസം തൊട്ട് മൂന്ന് മാസം വരെ നീളുന്ന പറയ്ക്കെഴുന്നള്ളിപ്പുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളു ്. കരകളുടെ വിസ്തൃതിയും മറ്റും ആശ്രയിച്ചാണ് ഈ ദൈർഘ്യം കൂടുന്നതും കുറയുന്നതും, രാമപുരം, കാഞ്ഞൂർ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പറയെടുപ്പ് ഒന്നരമാസം നീളുന്നു. ചെട്ടികുളങ്ങരദേവി പതിമൂന്ന് കരകളുടെ നാഥയായതിനാൽ ഏറ്റവും നീ പറയെടുപ്പും ഇവിടുത്തേതുതന്നെയാണ്. വീട്ടുമുറ്റത്ത്

ചാണകം മെഴുകിയ കളത്തിൽ പീഠത്തിന്മേലായാണ് ജീവത എഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്നത്. പല്ലക്കിന്റെ മാതൃകയിൽ നീ ത ുകൾക്കുമേൽ പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ദേവ വാഹനമാണ് ജീവത. ദേവീ ചൈതന്യത്തെ ഇതിനുള്ളിലെ കൂടാരത്തിലേക്ക് ആവാഹിച്ചിരുത്തുന്നു.

ജീവതയ്ക്കു മുന്നിൽ തൂശൻ ഇലയിൽ നിലവിളക്കും നിറപറയും ഒരുക്കും. ചങ്ങഴിയിലും നാഴിയിലും നെല്ലു നിറച്ച് പറയ്ക്കിരുപുറവും വെയ്ക്കും തുടർന്ന് മൂന്നു കൈ നെല്ലുവാരി പറയും നിറയ്ക്കുന്നതോടെ ആചാരവെടി മുഴങ്ങുന്നു. ഇതേ തുടർന്ന് പൂജാരി പറ തളിയ്ക്കും. പറയിലെ നെല്ല് ദേവിക്ക് അർപ്പിക്കുകയും ഒരംശം ആ വീടിനുനേരെ വിതറുകയും ചെയ്യുന്ന ചടങ്ങാണ് ഇത്. പിന്നീട് ജീവിത തോളിലേറ്റി താളത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ ചുവടുവെച്ച് കളിപ്പിച്ചശേഷം അമ്മ ദൈവം യാത്രയാവുന്നു. അടുത്ത പറക്കാലത്താണ് വീ ും എത്തുക.

ചില വീടുകളിൽ അരികൊ ് പറയിടും. അപൂർവ്വമായി നെല്ലിനു പുറമേ അവിൽ, മലർ, പഴം, അരി, പഞ്ചസാര എന്നിവകൂടി പറയിടും അഞ്ചു ദ്രവ്യങ്ങൾ കൂടി പറയിടുന്നതിന് അൻപറ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ജീവത എഴുന്നുള്ളത്തിനും പറയെഴുന്നള്ളത്തിനും നൂറ്റാ ുകളുടെ പഴക്കം ഉ ങ്കിലും ചുവടു വെച്ച് കളിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ രീതിക്ക് വലിയ പഴക്കം കൽപ്പിക്കാനാകില്ല. പറയ്ക്കെഴുന്നള്ളിപ്പിൽ തന്നെ ഓണാട്ടുകരയിൽ ഉടനീളം ഒരു ശൈലിയല്ല അനുവർത്തിച്ചു കാണുന്നത്. ജീവതയുടെ നിർമ്മാണത്തിലും ചുവടുവെയ്പ്പിന്റെ രീതിയിലും താളക്രമത്തിലുമൊക്കെ പ്രാദേശികമായ ഈഷൽ ഭേദങ്ങൾ ദൃശ്യമാണ്. ചെട്ടികുളങ്ങര ശൈലി, രാമപുരം ശൈലി, കാരായ്മ ശൈലി എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് പ്രാദേശിക വ്യത്യാസങ്ങൾ ഈ അനുഷ്ഠാന കലയിൽ നിലനിൽക്കുന്നതായി കാണാം. ഇന്നും ഈ മൂന്നു ശൈലികളും അവയുടെ തനിമ ഇടകലർത്താതെ കൊ ുനടക്കുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

എഴുന്നള്ളിപ്പിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ജീവതകളിലും പല രീതി ഭേദങ്ങളും ദൃശ്യമാണ്. കെട്ടുജീവിത, പലകജീവത (ഉറ ജീവത) എന്നിങ്ങനെ ജീവതകൾ ര ു തരമു ്. ഇവ കൃത്യമായ കണക്കൊപ്പിച്ച് വിദഗ്ദ്ധരായ ആശാരിമാർ നിർമ്മിക്കുന്നതാണ്. ഓരോ ദേവിമാരുടെയും ചൈതന്യവും സ്വഭാവ സവിശേഷതയും ഉൾക്കൊ ാണ് ജീവതകളിൽ അലങ്കാരപ്പണികൾ നടത്തുന്നത്. എഴുന്നള്ളത്ത് നടത്തുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ, മേളക്കാരായ മാരാന്മാർ തുടങ്ങി ഈ കാർഷിക അനുഷ്ഠാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ജീവിതോപാധി ക ത്തുന്ന സമുദായങ്ങൾ ധാരാളമാണ്. ഇതു കൂടാതെ തലയിൽ കൊ ുനടക്കുന്ന

ജീവതകളും ഓണാട്ടുകരയിൽ ധാരാളമായു ്. അടിസ്ഥാന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ ചില ആരാധാനാലയങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഈ ജീവതകൾ, വ്യതാനുഷ്ഠാനത്തോടെ അതത് ജാതിയിൽപ്പെട്ട വെളിച്ചപ്പാടുമാരാണ് തലയിൽ ഏന്തുന്നത്. ഇതിന് കണ്ണൂർ, കാസർകോഡ് ജില്ലകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന തിടമ്പ് നൃത്തത്തോടെ സാദൃശ്യം കാണാം. ഗ്രാമവാസികളായ കർഷകജനങ്ങൾക്ക് വിനോദ ഉപാധികൾ താരതമ്യേന കുറവായിരുന്ന പഴയകാലത്ത് വിനോദത്തിനും അതിലേറെ ഭക്തിയോടും നടന്നുവരുന്ന ഉത്സവമാണ് പറയെഴുന്നള്ളിപ്പ്. കാർഷിക സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വികസിപ്പിച്ചുവന്ന വിവിധങ്ങളായ ആചാരാനുഷ്ഠനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ഓണാട്ടുകരയിലെ ഈ മഹോത്സവം. ആചാരത്തിനും അനുഷ്ഠാനത്തിനും ഭക്തിക്കും ഏറെ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതാണ് പറയെഴുന്നള്ളിപ്പ്. അതോടൊപ്പം അനുഷ്ഠാനകല എന്ന നിലയിലും ഇതിന് വലിയ പ്രാധാന്യം ഉ ്. കാർഷിക വൃത്തിയിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വിശ്വാസവും ആരാധനാക്രമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രൂപം പ്രാപിച്ച അനുഷ്ഠാനകലയാണിത്.

ആഗോളീകരണ കാലത്തെ ജീവത നൃത്തം

ആഗോളീകരണത്തിന്റെ ബുദ്ധി, കല, സാഹിത്യം, എന്നിവയുടെ യുക്തിയിൽ നടത്തുന്ന ഇടപെടലുകൾ ഇന്നേറെ ചർച്ചകൾക്ക് വിധേയമായിക്കൊ ിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇവ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഘട്ടനങ്ങളും അനുരഞ്ജ്ജനങ്ങളും, അവയിൽ നിന്നൊക്കെ സ്വാഭാവികമായെന്നോണം ഉരുത്തിരിയുന്ന സമരപ്പെടലുകളുമൊക്കെ സംസ്കാര പഠിതാക്കൾക്ക് ഏറെ കൗതുകജനകമാണ്. ആഗോളീകരണം നമ്മുടെ അനുഷ്ഠാനകലകളിൽ കഴിഞ്ഞ കാൽനൂറ്റാ ിനിടെ സൃഷ്ടിച്ച മാറ്റം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പല അനുഷ്ഠാന കലകളുടേയും അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളെ അവയുടെ സാംസ്കാരിക അടിത്തറയിൽത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ ആ മാറ്റം വളർന്നിരിക്കുന്നു. യുക്തി രഹിതമെന്നും അസംബന്ധമെന്നും മറ്റും സാമാന്യബുദ്ധിയിൽ വിലയിരുത്തിയാലും ഇന്നും പല കലകളും അവയുടെ ആവിർഭാവ ഭൂമികയിൽ ഈഷൽ ഭേദങ്ങളോടെ നിലനിന്നുപോരുന്നു എന്നതും നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുതയാണ്. കാലത്തിന്റെയും ഉപഭോഗപരതയുടേയും എല്ലാ പ്രലോഭനങ്ങളെയും ഭീഷണികളെയും ചെറുത്തുകൊ ്, അവ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ചെറുക്കാനാവാത്ത നിബന്ധനകൾക്ക് വിധേയമായി ആ കലകൾ അതിജീവനം നേടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ആഗോളീകരണ കാലത്തിന്റെ മാത്രം സവി

ശേഷതയല്ല, ഏതു കാലവും ഇത്തരത്തിൽ സാഹിത്യത്തിലും കലകളിലും യുക്തിപരമെന്നു തോന്നിക്കാവുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധിതമാക്കാറു ്. അഥവാ മറ്റൊരു രീതിയിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സാഹിത്യാദി കലകൾ എപ്പോഴും കാലാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായെന്നോണം ഉൾക്കൊള്ളാറു ് എന്ന് സമാധാനിക്കാം. കാലത്തിന്റെ ഈ മാറ്റങ്ങളെ അനുഷ്ഠാനകലകൾ യുക്തിസഹമായി എങ്ങനെ പ്രതിരോധിക്കുകയും മറികടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതിന് ഒട്ടേറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കലാചരിത്രം ചൂ ിക്കാട്ടുന്നു ് പ്രാകൃതകാലത്ത് ദേവീപ്രീതിയുടെ ഭാഗമായി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നരബലി, പിന്നീട് മൃഗബലിയായും ക്രമേണ കോഴിയെ കുരുതി കൊടുക്കലായും മാറുന്നു. കുമ്പളങ്ങ കുരുതിയായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച് സമീപകാലത്ത് കുരുതി പ്രതീകാത്മകമായി മാറി. മഞ്ഞളും, ചുണ്ണാമ്പും കലക്കി കഠിന രുധിരമാക്കി നമ്മൾ പരിഷ്കൃത ദേവതകളുടെ ദാഹമകറ്റാനുള്ള മാർഗ്ഗം ക ത്തി. കാലത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഇത്തരം രീതികളുമായി അനുഷ്ഠാന കലകൾ ഒത്തുതീർപ്പ് വ്യവസ്ഥയിൽ ഒപ്പിട്ടു തൃപ്തരായി. ഇതൊക്കെ ദീർഘകാലം കൊ ് മാറിയോ, മാറ്റപ്പെടുകയോ ചെയ്ത ചടങ്ങുകളാണ്. ഇത്തരം പരിണാമങ്ങൾക്ക് കലകൾ വിധേയമാകുന്നത് നൂറ്റാ ുകൾ കൊ ാണെന്ന് കലാചരിത്രങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ കാൽ നൂറ്റാ ് കേരളത്തിന്റെയെങ്കിലും സാമൂഹ്യ സാഹിത്യ, കലാ രംഗങ്ങളിൽ മുൻപില്ലാത്ത വിധം മാറ്റങ്ങൾ ഉ ാക്കിയിട്ടു ്. കഴിഞ്ഞ ര ് പതിറ്റാ ാണ് ആഗോളീകരണത്തിന്റെ വിശ്വദർശനം മലയാളിക്ക് സാധ്യമാക്കിയത്. ഭൂമിയെ, ധനമൂലധന സമ്പത്ത് വ്യവസ്ഥയെ ഒക്കെ സംബന്ധിച്ച പുത്തൻ ശീലങ്ങളെ പരിപാലിച്ചു തുടങ്ങിയതും, ഹ്രസ്വമെന്നു പറയാവുന്ന ഈ കാലയളവിനുള്ളിലാണ്. പണമെറിഞ്ഞ് പണംകൊയ്യാനും, പൈതൃകമായി കിട്ടിയ ഭൂമി ക്രയം ചെയ്യപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വിശുദ്ധ പശു അല്ലെന്നും മറ്റമുള്ള തിരിച്ചറവിലേക്ക് അതിവേഗം മലയാളി സമൂഹം എത്തപ്പെടുന്നതും ഇതേ കാലയളവിൽതന്നെയാണ്. സ്വാഭാവികമായും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിലും ഈ ഗതിവേഗം ദൃശ്യമായി. കേരളത്തിലെ ഓണാട്ടുകരയെന്ന പ്രദേശത്ത് നൂറ്റാ ുകളായി നിലനിന്നിരുന്ന ജീവത എഴുന്നള്ളത്ത് എന്ന കാർഷികാധിഷ്ടിത അനുഷ്ഠാനകലയിൽ കാലത്തിന്റെ കടന്നാക്രമണം വരുത്തിയപരിണാമം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ജീവതയുടെ നാട്ടുവഴികൾ

ആഗോളീകരണം മൂലം നടപ്പുശീലം തന്നെ നഷ്ടമായ അനുഷ്ഠാന കലയാണ് ജീവത നൃത്തം. ത ിലേറിയും തലയിലേറിയും അമ്മ ദൈവങ്ങൾ എഴുന്നള്ളിയിരുന്ന പഴയനാട്ടുപാതകളെല്ലാം പൊടുന്നനെ ഇല്ലാതെയായത് കഴിഞ്ഞ മൂന്നു പതിറ്റാ ിനിടെയാണ്. ടാറിട്ട വലിയ വഴികളിലൂടെ ആയിരുന്നില്ല ദേവതകളുടെ യാത്ര. ഇടവഴികളും മൺവഴികളും ആയിരുന്നു അവർക്ക് പഥ്യം. ഒരു വീട്ടിൽകയറി അവരുടെ അയ്യത്തൂടെ കുറുകെ കടന്ന്, ഇന്നെങ്ങും കാണാൻ കഴിയാത്തവിധം ഇല്ലാതായ കൈതയും കടലാവണക്കും ശീമക്കൊന്നയും ചേർന്ന് ഒരുക്കിയ പഴയ നാടൻ വേലിയുടെ ഇടയ്ക്ക് നടക്കാനായി ഇട്ടിരുന്ന ചെറിയ കൈവഴിയിലൂടെ അടുത്ത വീട്ടിലേക്ക് കടക്കുന്നതായിരുന്നു രീതി. ഇതിനിടയിൽ ചെറിയ ചെമ്മൺപാതകളിലൂടെയും എള്ളിൻപാടത്തിനിടയിലൂടെയും കടന്ന് പോയിരുന്നു. വലിയ വലിയ ദുരങ്ങളിലേക്ക് കുറുകെ സഞ്ചരിക്കാൻ ഏറെ സൗകര്യപ്രദമായിരുന്നു ഓണാട്ടുകരയിലെ എള്ളിൻ പാടങ്ങൾ. മകരം, കുംഭം, മീനം, മേടം മാസങ്ങളാണ് അതായത് ഡിസംബർ മുതൽ ഏപ്രിൽ വരെയുള്ള എള്ള് കൃഷി. മു കൻ കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞ് മൂന്നാം വിളയായിട്ടാണ് എള്ള് കൃഷി ചെയ്യുന്നത്. നെൽകൃഷി കഴിഞ്ഞുള്ള നെൽപ്പാടത്തെ വളവും വെള്ളവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയാണിത്. കാൽനൂറ്റാ ് മുൻപ് ഓണാട്ടുകരയിൽ പതിനായിരം ഹെക്ടർ സ്ഥലത്ത് എള്ള് കൃഷി ഉ ായിരുന്നതെങ്കിൽ കൃഷി വകുപ്പിന്റെ രേഖകളിൽ ഇപ്പോഴത് അഞ്ഞൂറ് ഹെക്ടറും യഥാർത്ഥത്തിൽ മുന്നൂറ് ഹെക്ടറിൽ താഴെ മാത്രവുമാണ്. ഓണാട്ടുകര എള്ളിന് ഗുണമേന്മയും ഔഷധഗുണവും ഉള്ളതിനാൽ ദേശ സൂചികാ പദവി (ഴലീഹീഴശരമഹ ശിറശരമശേീ) ലഭിക്കുവാൻ ഓണാട്ടുകര മേഖല ഗവേഷകേന്ദ്രം ശ്രമം നടത്തുന്ന വേളയിലാണ് ഇതെന്നത് ഒരു തമാശയാണ്. പൂത്തു നിൽക്കുന്ന എള്ളിൻപാടങ്ങളുടെ നടുവിലൂടെ തോളിൽ ജീവതയുമേന്തി ഓടുന്ന തറ്റുടുത്ത നമ്പൂതിരിമാരുടേയും അവർക്കൊപ്പമെത്താൻ മത്സരിച്ചോടുന്ന മേളക്കാരുടേയും കുടക്കാരുടെയും ചിത്രം പഴമക്കാർ ഗൃഹാതുരതയോടെ ഇന്നും ഓർക്കുന്നു ്. എള്ള് കൃഷി മാഞ്ഞതോടെ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പഴമൊഴികളും, ഓണാട്ടുകരക്കാരുടെ നാവൊഴിഞ്ഞു. എള്ളാട്ടിയാൽ എണ്ണയും പിണ്ണാക്കും, എള്ളിടതെറ്റിയാൽ വില്ലിട, എള്ള് ചോരുന്നത് കാണും തേങ്ങാചോരുന്നത് കാണില്ല. എളിയോരെ ക ാൽ എള്ളും തുള്ളും, എള്ളോളം തിന്നാൽ എള്ളോളം നിറയും, എള്ളിന് ഏഴ് വഴി, ഇതൊക്കെ ഓണാട്ടുകരയിലെ

എള്ള് മൊഴികളിൽ ചിലത് മാത്രം. പി. പത്മരാജൻ, തോപ്പിൽ ഭാസി, പാറപ്പുറത്ത്, എന്നീ ഓണാട്ടുകര ക്കാരായ എഴുത്തുകാർ അവരുടെ രചനകളിൽ കേവലം കാൽനൂറ്റാ ് മുൻപ് മാത്രം വരഞ്ഞിട്ട ഓണാട്ടുകരയുടെ ഭൂപടം പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് അപരിചിതമായാട്ടു ്.

ഓണാട്ടുകരയുടെ ഇങ്ങിനി മടങ്ങിവരാത്ത വണ്ണം മറഞ്ഞുപോയ ഒരു കാർഷിക വൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രയോഗങ്ങൾ ഒരു ഗൃഹാതുരതയോടെ പെരുവഴിയമ്പലത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു ്. ഉത്സവ ഷപ്പറമ്പിൽ, പകമൂത്തു തന്നെ തിരഞ്ഞുവന്ന പ്രഭാകരൻപിള്ളയുടെ മുന്നിൽപ്പെടാതെ മറഞ്ഞു നില്ക്കാനാണ് ആദ്യം രാമൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ അത് നിഷ്ഫലമാകുമ്പോൾ, തന്നെ പിന്തുടരുന്ന പ്രഭാകരൻ പിള്ളയിൽ നിന്ന് തനിക്ക് മോചനമില്ലെന്ന തിരിച്ചറിവിന്റെ ഗത്യന്തരമില്ലായ്മയാണ് അവനെക്കൊ ് കൊലപാതകം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത്. ഓടിയാൽ അയാൾ പിടിക്കും ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണ് ബുദ്ധി. പക്ഷെ എവിടെ ഒളിക്കാൻ? വളർച്ച പോരാത്ത എള്ളിൻ നാമ്പുകൾക്കിടയിൽ എവിടെ ഒളിക്കാൻ? രാമൻ ഒളിക്കാൻ ഇടം തേടുന്ന എള്ളിൻക ങ്ങൾ കാൽനൂറ്റാ ് മുമ്പുവരെ ഓണാട്ടുകരയെ മറ്റുകരകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കിയിരുന്ന ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സവിശേഷതയായിരുന്നു. ഇരുപ്പു നെല്ലും ഒരുപ്പും എള്ളും (ആ ിൽ ര ുപ്രാവശ്യം നെല്ലും ഒരു പ്രാവശ്യം എള്ളും) കൃഷി ചെയ്തിരുന്ന ഈ ഓണാട്ടു
കരക ങ്ങളെയാണ് മയൂര സന്ദേശത്തിൽ 'ര ും മൂന്നും തവണ കൃഷിയേറ്റുന്ന ക ങ്ങളെന്ന്' കേരള വർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ഉത്സവം ക ു മടങ്ങുമ്പോൾ എള്ളു ചവിട്ടുന്നു ോ എന്നു നോക്കാൻ വേ ി, വെളുപ്പാൻകാലത്ത് പരമുനായർ കൈതക്കാട്ടിനപ്പുറത്തെ മറവിൽ വന്നിരുന്നു. ചത്തുപോയ വാണിയൻ കുഞ്ചുവിന്റെ മകൻ പ്രഭാകരൻ പിള്ളയെ കുത്തിയ വിവരം അയാൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. എള്ളിൻപാടത്തിനു നടുവിലെ വഴിത്താരവിട്ടു പോകുന്നവരെ, അയാളവിടെയിരുന്നു തെറിവിളിച്ചു. വഴിത്താരനോക്കി മര്യാദക്കാരോട് പ്രഭാകരൻ പിള്ള വിവരം തിരക്കി. കൃത്യമായ ഓണാട്ടുകരയുടെ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ചിത്രണമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. എള്ള് സമൃദ്ധമായി വിളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഓണാട്ടുകര വിരിപ്പുക ങ്ങൾക്ക് പ്രകൃതി കെട്ടിയ കോട്ടപോലെ നിന്നിരുന്ന കൈതക്കാടുകളും ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ ദൃശ്യചാരുത തന്നെയായിരുന്നു.

പാറപ്പുറത്തിന്റെ ആകാലത്തിലെ പറവകൾ എന്ന നോവലിലും ചെട്ടികുളങ്ങരയിലെ തേരു ഉരുളുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എള്ളിൻക ങ്ങൾ കടന്നു വരുന്നു. തോപ്പിൽ ഭാസിയുടെ ഒളിവിലെ ഓർമ്മകൾ എന്ന ആത്മകഥയിൽ പോലീസിന്റെ പിടിയിൽ പെടാതെ ഒരു രാത്രി മുതുകുളത്ത് നിന്നും പത്തിയൂർ വഴി പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഓടുമ്പോൾ ഒരു സന്ധ്യാനേരം പാതിരാവെത്തുംവരെ ഒളിച്ചിരുന്നതും, ഒരാൾപ്പൊക്കത്തിലുള്ള എള്ളുകൾക്കിടയിലാണ് ആലപ്പുഴ വഴിയുള്ള തീരദേശ റയിൽവേപ്പാതയുടെ നിർമ്മാണവും കെട്ടിടനിർമ്മാണങ്ങൾക്കായി അനിയിതന്ത്രിതമായി നടത്തിയ നിലം നികത്തലുകളും

ഓണാട്ടുകരയിലെ വിരിപ്പുക ങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കി അതോടെ ഗ്രാമദേവതകൾ നാട്ടുവഴികൾ വിട്ടു പെരുവഴികളെ ആശ്രയമാക്കി.

പറ അറിയിപ്പ് - ന്യൂജൻ ശൈലി

മുന്ന് ദിവസം മുതൽ മൂന്ന് മാസം വരെ നീളുന്നതാണ് ഓണാട്ടുകരയിലെ ജീവതയെഴുന്നള്ളത്തിന്റെ കാലദൈർഘ്യം. മകര ഭരണി മുതൽ മീനഭരണി വരെ എന്നാണ് പഴമക്കാർ പറയാറുള്ളത്. എന്നാൽ കിഴക്കൻ ഭാഗത്ത് മേടം പത്ത് മുതൽ ഇടവം ഒന്നുവരെയാണ് എഴുന്നള്ളത്ത് കാലം. നിത്യേന ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദർശനം നടത്തുന്ന ഭക്തരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ിൽ ഒരു ദിനം അമ്മ തങ്ങളെക്കാണാൻ വീടുകളിൽ എഴുന്നള്ളുന്നു എന്നുള്ളത് ഏറെ ആഹ്ലാദകരമായ ഒരു അനുഭവമാണ്. പതിമൂന്ന് കരകളുടെ നാഥയായ ചെട്ടികുളങ്ങര ഭഗവതി പറയ്ക്കെഴുന്നള്ളത്താണ് ഓണാട്ടുകരയിലെ ഏറ്റവും നീ പറയെടുപ്പ്. രാമപുരം കാഞ്ഞൂർ, തുടങ്ങിയ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പറയെടുപ്പും ഒന്നര മാസത്തോളം നീളുന്നവയാണ്. കൃത്യമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടെയാണ് ജീവത എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത്. പറയ്ക്ക് അറിയിക്കൽ ആണ് ആദ്യ ചടങ്ങ്. ഇന്നദിവസം ഗ്രാമദേവത നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലെത്തുന്നു എന്ന് ഭക്തജനങ്ങളെ അറിയിച്ചിരുന്നത് ര ് പതിറ്റാ ് മുമ്പുവരെ ശംഖ് ഊതിയാണ്. ര ു തവണ ശംഖ് മുഴക്കുമായിരുന്നു. ആദ്യത്തേത് പറ അറിയിക്കലും അടുത്തത് അറവിലക്കലും എന്നായിരുന്നു സങ്കൽപം. അതായത് പറ അറിയിപ്പിന്റെ ശംഖ് കഴിഞ്ഞ് അടുത്ത് ശംഖ് മുഴക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അമ്മദൈവം വീട്ടിലെത്തി പറ സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ അറയിൽ നിന്നും ഒന്നും എടുക്കാൻ പാടില്ല. ഇതാണ് അറവിലക്കൽ എന്ന സങ്കൽപം.

മു കൻ കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞുള്ള നെല്ലിൽ നിന്നൊരു വിഹിതമാണ് ദേവതകൾക്കായി ഭക്തർ സമർപ്പിക്കുന്നത്. ഓണാട്ടുകരയിൽ വിരിപ്പുക ങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ പ്രാധാന്യത്തോടെ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നവയാണ് പുഞ്ചപ്പാടങ്ങളും, കാൽനൂറ്റാ ് മുമ്പ് ഇരുപത്തിമൂവായിരത്തോളം ഹെക്ടർ പുഞ്ചപ്പാടങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നത് പതിനായരിത്തിൽ താഴെമാത്രമാണ്. ബാക്കി നികത്തപ്പെടുകയോ കൃഷിയിറക്കാതെ തരിശു കിടക്കുകയോ ആണ്. ഒരു കാലത്ത് ഇരുപ്പു കൃഷിയിറക്കിയവയായിരുന്നു ഓണാട്ടുകരയിലെ പുഞ്ചപ്പാടങ്ങൾ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കൃഷിയിറക്കുന്നവയിൽത്തന്നെ മിക്കതും ഒന്നാം കൃഷികൊ ് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയാണ്. പെരുവേലിച്ചാൽ, വെട്ടിക്കോട്ട്, വള്ളികുന്നം, കണ്ണഞ്ചാൽ, പുഞ്ച വാഴ്ക പുഞ്ച, ഇലിപ്പക്കുളം, കട്ടച്ചിറ, കാഞ്ഞൂർ, കരിങ്ങാലിൽ, പൂവത്തൂർ, പെരുവേലിൽചാൽ, പള്ളിപ്പാട് എന്നിങ്ങനെ പേരും പെരുമയുമുള്ള എത്രയെത്ര പുഞ്ചപ്പാടങ്ങൾ. അവിടെ സമൃദ്ധമായി പൊന്നു വിളയിച്ചിരുന്നത് തങ്ങളുടെ ഗ്രാമദേവതയുടെ അനുഗ്രഹവർഷമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ അവർക്കതിന്റെ വിഹിതം നൽകി സായുജ്യമടയുന്ന ഭക്തർ, നെല്ലിനാൽ അറകൾ, നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് അമ്മ ദൈവങ്ങളുടെ വരവ്. ഇരട്ട ശംഖൂതി പറയറിയിക്കുന്ന ചടങ്ങ് അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടും കാൽനൂറ്റാ ാകുന്നു. കൃഷിയില്ലാതായതോടെ വെറും അലങ്കാരമായി മാറിയ അറകൾ പലതും പൊളിച്ച് നീക്കി. കൃഷിയുള്ളവരാ

കട്ടെ ഒരു മണി നെല്ലുപോലും വീടുകളിൽ കൊ ുവരുന്നില്ല. നെല്ല് പുഴുങ്ങാനും കുത്താനുമൊന്നും ആരും തയ്യാറാകാതെ വന്നതോടെ നെല്ല് മൊത്തമായി കൊടുത്തശേഷം മാർക്കറ്റിൽ നിന്ന് അരിവാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയായി. പ ് ഒരു പുഴുക്കനും ഇരിപ്പുഴുക്കനും ഒക്കെയായി ഒരേ നെല്ലിന്റെ തന്നെ വ്യത്യസ്ത രുചികൾ ആസ്വദിച്ചവരെ ഉപഭോഗസംസ്കാരം ഏക രുചി ശീലിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ അരിയും നെല്ലും ഇല്ലാതായതോടെ പറ അറിയിപ്പിന്റെ രീതിയും മാറി. ആദ്യം ഇരട്ട ശംഖ് ഊതിയിരുന്നത് ക്രമേണ ഒന്നായി മാറി. അതായത് 'അറവിലക്ക്' എന്ന സങ്കൽപം എന്നേക്കുമായി ഇല്ലാതായി. പകരം ഇന്ന ദിവസം ഇത്രമണിക്ക് പറയെത്തും എന്നറിയിക്കുന്ന അച്ചടിച്ച നോട്ടീസ് വിതരണം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രാദയം നിലിവിൽ വന്നു. ആ മാറിയ രീതിയുമായും ഈ അനുഷ്ഠാന കല സമരസപ്പെട്ടു .

നാഴൂരിപ്പാലുകൊ ് നാടാകെ

അറയും നെല്ലും ഇല്ലാത്ത കാലത്തെ പറയെടുപ്പ് രീതികൾ വളരെ രസകരമാണ്. ആഗോളികരണ കാലത്തെ പറയ്ക്ക് നെൽപ്പറ, എന്നതിന് പകരം പണപ്പറ എന്നാണ് പ്രയോഗം. ഭക്തർ അവർ കൃഷി ചെയ്ത് ഉ ാക്കുന്ന ഒരു വിഹിതം അമ്മ ദൈവത്തിന് നൽകുന്നു എന്ന ആ അനുഷ്ഠാനത്തിനു പിന്നിലുള്ള സങ്കൽപത്തെ തന്നെ അപ്രസക്തമാക്കുന്നു പുതിയ കാലത്തെ പണപ്പറകൾ. പകരം അമ്മ ദൈവങ്ങൾ ഒരു പറ നെല്ലുമായി ഭക്തരുടെ വീടുകളിൽ എത്തുന്നു. ആ നെല്ല് ഉപയോഗിച്ച് ഭക്തർ പറ നിറയ്ക്കുന്നു. ആ നെല്ല് തന്നെ ദേവതകൾ തിരികെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ താൻ കൊ ുവന്ന നെല്ലിന് ഒരു നിശ്ചിത തുക കൂടി ഈടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തുക നൽകുന്നതിലൂടെ ഭഗവതിക്ക് സമർപ്പിച്ച നെല്ല് തന്റേതായി മാറി എന്ന് ഭക്തർ സമാധാനപ്പെടുന്നു. ഇന്ന് ഓണാട്ടുകരയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പറകളിൽ തൊണ്ണൂറ് ശതമാനവും ഇത്തരത്തിലുള്ള പണപ്പറകളാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് ഈ രീതിയാണ്. നെൽപ്പറകളാണെങ്കിൽ നെല്ല് ചുമക്കാൻ ചുമട്ടുകാർ വേണം, കുറെ പറയെടുത്ത് കഴിയുമ്പോൾ കൊ ുപോകാൻ വ ിവേണം. പറക്കാലം കഴിഞ്ഞ് ഈ നെല്ല് ലേലം ചെയ്ത് വേണം തുക ദേവസ്വത്തിലേക്ക് മുതൽകൂട്ടാൻ. പണപ്പറ ആകുമ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞ വിഷമതകളൊന്നുമില്ല. ഓരോ പറ കഴിയുമ്പോഴും അതിന്റെ തുക പണമായി രൊക്കം കയ്യിൽ കിട്ടും. അങ്ങനെ ഒരു അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെതന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന സംഗതിയാണെങ്കിലും ഓണാട്ടുകരയിൽ പറകൾ വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. ഇന്ന് ഇവിടുത്തെ മിക്ക ദേവീ ക്ഷേത്രങ്ങളിലേയും മുഖ്യവരുമാനം പറയെടുപ്പിൽ നിന്നാണ്. അതിനാൽ തന്നെ പുതിയതായി പല ക്ഷേത്രങ്ങളും ജീവത നിർമ്മിച്ച് പറയ്ക്കെഴുന്നള്ളത്ത് ആരംഭിച്ചിട്ടു ്. എന്നാൽ ഇന്നും ആചാരം അതേപടി നിലനിർത്തിക്കൊ ് പണപ്പറകൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ക്ഷേത്രങ്ങളും ഓണാട്ടുകരയിൽ ഉ ്. ഹരിപ്പാട് ശ്രീ.സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ മേടപ്പത്തിനു നടക്കുന്ന ആറാട്ടിൽ വഴിയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഇന്നും നെൽപ്പറകൾ തന്നെയാണ്.

ചാണകത്തറയിൽ നിന്ന് പോർച്ചിലേക്ക്

ദേവി, ഭക്തന്മാരുടെ വീടുകളിലെത്തുമ്പോൾ ചാണകം മെഴുകിയ തറയിൽ നിലവിളക്ക്, ഗണപതി ഒരുക്ക്, അഷ്ടമംഗല്യം, നാഴി, ചങ്ങഴി, പറ എന്നിവയിൽ നെല്ല് നിറച്ച് ദേവിയെ വരവേൽക്കുന്നു. ദേവിയെ പീഠത്തിൽ എഴുന്നള്ളിച്ച് ഇരുത്തുമ്പോൾ സേവ (ഉരു ചെ യും കൈമണിയും പ്രത്യേക താളത്തിൽ കൊട്ടുക)യുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി മൂന്ന് കൈനെല്ല് വാരിയിട്ട് പറനിറച്ച് ദക്ഷിണ വെയ്ക്കുന്നു. തുടർന്ന് പ്രധാന പൂജാരി പറ തളിക്കുന്നു. നിറപറയിൽ നിന്ന് കുറച്ച് നെല്ല് എടുത്ത് ദേവിക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി സങ്കൽപ്പിച്ച് മുന്ന് പ്രാവശ്യം തളിയ്ക്കുന്നു. അതിനുശേഷം വീടിന് നേരെ തിരിഞ്ഞ് ബാക്കി നെല്ല് വീടിന് ഉള്ളിലേക്കും ഗ്രഹനാഥന്റെയും മറ്റും ശിരസ്സിലേക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. ദേവി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ് സങ്കൽപ്പം. ഈ ചടങ്ങിനെ പറ തളിക്കുക എന്നു പറയുന്നു. അതിനുശേഷം പൂജാരിക്ക് ദക്ഷിണ നൽകി പ്രസാദം സ്വീകരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് പൂജാരി ജീവതഎഴുന്നള്ളിച്ച് താളം ചവിട്ടി യാത്ര പറഞ്ഞ് മറ്റ് വീടുകളിലേക്ക് പോകുന്നു. ഈ അനുഷ്ഠാനം എല്ലാ വിടുകളിലും ആവർത്തിക്കുന്നു. ഭക്തന്മാരുടെ കാണിക്കയും മറ്റും സ്വീകരിച്ച് സംതൃപ്തയായി ആനന്ദ നൃത്തം ചവിട്ടി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ് സങ്കൽപം.

ചാണകം മെഴുകിയ തറയിൽ തൂശനില മുറിച്ചിട്ട് അതിലാണ് ഭക്ത്യാദപൂർവ്വം ജീവത ഇറക്കി വെയ്ക്കുന്നത്. അതിനായി പറ വരുന്നതിന് വളരെ മുമ്പ് തന്നെ പൂഴിമണ്ണ് മാറ്റി ചാണകവും വെള്ളവും ചേർത്തം നിലം മെഴുകാറു . ഓണാട്ടുകരയിലെ മിക്കവീടുകളിലും കാലിവളർത്തൽ ഉ ായിരുന്നു. വിരുപ്പ് കൃഷിയും, വൈക്കോൽ തുറുവിടലും പശുവളർത്തലും എല്ലാം പരസ്പര പൂരകമായി കൊ ു നടന്നിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമീണ ജീവിതചര്യ പാലിച്ചിരുന്ന ജനത. ഇന്നും ഓണാട്ടുകരയിലെ മിക്കവ വീടുകളിലും ഇതിന്റെ സ്മരണകൾ ഉണർത്തിക്കൊ ് എരുത്തിലുകൾ അഥവ കാലിത്തൊഴുത്തുകൾ ജീർണ്ണാവസ്ഥയിൽ കാണാം. കാൽനൂറ്റാ ് മുമ്പ് വരെ ഉള്ളവനെന്നും ഇല്ലാത്തവനുമെന്നുള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ മിക്ക വീടുകളിലും ഉ ായിരുന്ന പശുവളർത്തൽ ഇന്ന് വളരെ വേഗം ഇല്ലാതായി. സർക്കാർ കണക്കനുസരിച്ച് തന്നെ കഴിഞ്ഞ കാൽനൂറ്റാ ിനിടെ ഓണാട്ടുകരയിലെ കാലി സമ്പത്തിൽ അറുപത് ശതമാനത്തിന്റെ കുറവാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. അങ്ങനെ വീടുകളിൽ നിന്ന് പശുവും ചാണകവും ഒഴിഞ്ഞതോടെ ചാണകം മെഴുക്കലും നിലച്ചു. പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് ചാണം അലർജിയായതു കൂടി ചാണകം കിട്ടിയാലും മെഴുകില്ലെന്നുമായി അതോടെ ചാണകത്തറയെന്ന ശാഠ്യം വെടിഞ്ഞ അമ്മ ദേവങ്ങൾ വാർപ്പ് വീടുകളിലെ ടൈലിട്ട പോർച്ചിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്ന് കാലത്തിന്റെ ആ മാറ്റവുമായും സമരസപ്പെട്ടു.

സവർണ്ണ ആധിപത്യത്തിന്റെ തകർച്ച

ഓണാട്ടുകരയുടെ എല്ലാ ഭാഗത്തും കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരുതരം ജീവതയാണ് തലയിൽ കൊ ു നടക്കുന്ന ജീവത. പിന്നോക്ക സമുദായങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലാണ് തലയിൽ ജീവത എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത്. മറ്റ് ജീവതകൾ ര ് പേർ ചേർന്ന് ത ിൽ എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ ഇത് ഒരാൾ ഒറ്റയ്ക്ക് തലയിൽ

വഹിക്കുകയാണ്. ചെയ്യുന്നത്. കൂടാരവും ത ും തലയിൽ ജീവിതയ്ക്കില്ല. മറിച്ച് കോലം മാത്രമേയുള്ളു. പ്ലാവിന്റെ തടികൊ ് നിർമ്മിക്കുന്ന കോലത്തിന് പലക ജീവതയുടെ കോലത്തിന്റെ പകുതി വലുപ്പമേയുള്ളു. എന്നാൽ പലക ജീവതയുടെ ഉറയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ അലങ്കാരപ്പണികളും തലയിൽ ജീവതയുടെ ഉറയിൽ ഉ ്. കോട്ടൺ പട്ടു കൊ ് തലയിണപോലെ ഉ ാക്കിയെടുത്ത് തലയിൽ വെച്ച് അതിന് മേലേയാണ് ചട്ടം ഉറപ്പിക്കുന്നത്. എഴുന്നള്ളത്ത് വേളയിൽ ഒരിക്കലും കൈകൊ ് സ്പർശിക്കാറില്ല വലത് കാലിൽ തുടങ്ങി മുന്നോട്ട് മാത്രമേ ചുവടുകൾ വയ്ക്കാറുള്ളു. ജീവത എഴുന്നള്ളത്തിനിടയിൽ ഉറഞ്ഞനുഗ്രഹിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ എഴുന്നള്ളത്തുകാരൻ വലത് കൈയ്യിൽ വാളും ഇടത് കയ്യിൽ ശൂലവും ഏന്താറു ്. ഇതിനേറെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആവശ്യമാണ്. ഒരേ സമയം കാലിന്റെ താളം, കൈകളുടെ ചലനം, തലയുടെ ചലനം എന്നിവയൊക്കെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കേ അവസരമാണിത്. ദീർഘകാല പരിശീലനത്തിലൂടെയാണ് തലയിൽ ഭഗവതിയെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നവർ പ്രാവീണ്യം നേടുന്നത്. മറ്റു ജീവതകൾ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത് ബ്രാഹ്മണ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെങ്കിൽ തലയിൽ ജീവതകൾ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത് പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളാണ്. കാപ്പ് കെട്ടി വ്രതമനുഷ്ടിച്ചാണ് ഇവർ എഴുന്നെള്ളത്തിന് ഇറങ്ങുന്നത്.

അവർണ്ണ സമുദായക്കാരെ ശാന്തിക്കാരായി നിയമിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച ചർച്ചകൾക്കും വിവാദങ്ങളും സമീപകാലത്താണ് ഗൗരവമായി നടന്നത്. ത ിലേറുന്ന ജീവതകൾ എഴുന്നള്ളിക്കാനുള്ള അവകാശം കാലാകാലങ്ങളായി ബ്രാഹ്മണർക്കാണ്. അതോടൊപ്പം മേളക്കാർ മിക്കവാറും മാരാർ സമുദായക്കാരും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കീഴ്പതിവിനും കാലം മാറ്റം വരുന്നത്തിയിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണർക്കൊപ്പം മറ്റു സമുദായക്കാരും ഇപ്പോൾ ത ിൽ എഴുന്നള്ളിക്കാൻ തുടങ്ങി. കായികാധ്വാനം ഏറെ വേ ജീവത നൃത്തത്തോട് ബ്രാഹ്മണസമൂഹത്തിലെ പുതു തലമുറയ്ക്ക് ഉ ായ വിമുഖത, ഒരു സീസണിൽ തന്നെ ഒട്ടേറെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒരേ സമയം പറയിറങ്ങുമ്പോൾ ആ സമുദായത്തിൽ നിന്ന് ആളെ കിട്ടാനില്ലായ്മ എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ മറ്റ് സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ എഴുന്നള്ളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴും നായർ സമുദായത്തിൽ നിന്നല്ല, ഈ എഴുന്നള്ളുത്തുകാർ കടന്നുവന്നത്. മറിച്ച് തലയിൽ ജീവത എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന പിന്നോക്കക്കാരാണ് അതിനു തയ്യാറായത്. മേളത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും അതേ ആൾക്കാർ തന്നെ കടന്ന് വന്നതോടെ മാരാർ സമുദായത്തിന്റെ ആധിപത്യവും തകർന്നു. ഇങ്ങനെ ആചാരങ്ങളിലും ശീലങ്ങളിലും ആഗോളീകരണവും സാഹചര്യങ്ങളും വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങി മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോഴും, ഓരോ പറക്കാലത്തെയും വരവേൽക്കാൻ പറക്കാപ്പിയും പറസദ്യയും പറക്കഞ്ഞിയുമൊക്കെയായി ഓണാട്ടുകരക്കാർ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. അമ്മദൈവങ്ങൾ ആ ിലൊരിക്കൽ തങ്ങളുടെ വീട്ടിലെത്തുന്നതും കാത്ത്.

ഡോ.ആർ.രാജേഷ്

9961320446